

**"Hakaik-i imaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fâni arzuları yerleştirecek derecesinde bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor ve öyle aşlamış ve aşıyor..."
İzah eder misiniz?**

"Şöyle ki: Hakaik-i imaniye, her şeyden evvel bu zamanda en birinci maksat olmak ve sair şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak ve Risale-i Nur'la onlara hizmet etmek en birinci vazife ve medâr-ı merak ve maksud-u bizzat olmak lâzım iken, şimdiki hâl-i âlem hayat-ı dünyeviyeyi, hususan hayat-ı içtimaiyeyi ve bilhassa hayat-ı siyasiyeyi ve bilhassa medeniyetin sefahet ve dalâletine ceza olarak gelen gadab-ı ilâhının bir cilvesi olan Harb-i Umumînin tarafgirâne, damarları ve âsabları tehyîç edip bâtın-ı kalbe kadar, hattâ hakaik-i imaniyenin elmasları derecesine o zararlı, fâni arzuları yerleştirecek derecesinde bu meş'um asır öyle şırınga etmiş ve ediyor ve öyle aşlamış ve aşıyor ki, Risale-i Nur dairesi haricinde bulunan ulemalar, belki de velîler o siyasî ve içtimâî hayatın rabitaları sebebiyle, hakaik-i imaniyenin hükmünü ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o cerayanların hükmüne tâbi olarak, hemfikri olan münafıkları sever. Kendine muhalif olan ehl-i hakikati, belki ehl-i velâyeti tenkit ve adâvet eder, hattâ hissiyat-ı diniyeyi o cereyanlara tâbi yaparlar."(1)

Bu zamanda dünya sevgisi ahiret sevgisine galip geldiği için, insanların birinci derdi birinci uğraşısı birinci amacı dünya ve dünyaya ait şeyler olmuş; ahiret dünyaya nazaran ikinci üçüncü dereceye düşmüş. Bu zaman insanları ahiret ile dünya arasında bir tercih yapılması gerekirse tercihini dünyadan yana kullanacak hale gelmişler.

Mesela, bir anne ve baba evladının dünyalığı için çırpınırken, ahiretini hiç düşünmez hale gelmiş. **Sabah okula gitmesi için çaba harcarken, sabah namazına kaldırmaya kıyamaz hale gelmiş.** Bu da dünya sevgisinin kalp ve ruhlara nasıl sirayet ettiğinin bir göstergesi, bir ölçüsü oluyor.

Oysa dünya hayatı gelip geçici, ahiret hayatı ise sonsuzdur; sonsuz hayatın yanında altmış yetmiş senelik dünya hayatının derecesi ve önemi ne olabilir ki?!. Materyalist felsefe imanları zedelediği için, insanlar bütün enerji ve mesaisini dünyaya sarf ediyor, ahiret için gerekli ibadetlere yeterince önem vermiyor. Hatta bazen öyle oluyor ki değil dünya, dünyanın adı bir meselesini bile dinin üstünde tutabiliyor.

Bu asrın en büyük hastalığı dünyayı dine tercih etme hastalığıdır. Ki bunun en büyük nedeni de imanların küfür ve inkar düşünceleri ile sarsılması ya da zayıflamasıdır.

Bu dünya hastalığı avam insanlarda kalmayıp alim ve velilere bile sirayet etmiş ki, Risale-i Nur dairesi haricinde bulunan alimler, belki de veliler, o siyasî ve içtimaî hayatın bağları sebebiyle, hakaik-i imaniyenin hükmünü ikinci, üçüncü derecede bırakıp, o cerayanların hükmüne tâbi olarak, taraftarı olan münafıkları sever. Kendine muhalif olan ehl-i hakikati, belki ehl-i velâyeti tenkit ve adâvet eder, hattâ hissiyat-ı diniyeyi o cereyanlara tâbi yaparlar.

İnsanlar siyasi taraftarlığı dini kardeşliğe tercih eder hale gelmişler. Yani siyasi fikirleri kendine yakın olan bir münafığı siyasi fikirlerine uzak olan bir mümin kardeşine tercih edebiliyor. Demek bu kimsenin aleminde siyaset dinden daha üstün daha önemli daha etkili bir konuma gelmiş. Yani partisi dinden daha belirleyici daha etkili bir hale gelmiş, bir yönü ile partisini din gibi görüyor.

Oysa hiçbir şey dinden daha üstün daha önemli daha etkili değildir, ama imanlar zedelendiği için bu noktalar anlaşılmaz hale gelmiş.

(1) bk. [Kastamonu Lâhikası, 81. Mektup.](#)